

עליית קיר, והכי אתקריא, כמה דכתיב, (ישעיה
לח) ויטב חזקיה פניו אל הקיר.

מטה ושלחן וכסא ומנורה, לאו אינון פתיקון
דשמושא, דהא כסא קא בעי בקדמיתא,
ולבתר שלחן, לבתר מנורה, לבתר מטה,
אמאי אקדימת מטה. בגין דהיא חביבה עליה
יתיר מפלא, ואקדים בר נש מה דחביב עליה.
ויהי היום ויבוא שמה. (מלכים ב' ד') ויהי היום,
מאן הוא יומא דא. אלא כמה דאוקמוה.
ותא חזי. ההוא יומא, יומא טבא דראש
השנה הוה, דאתפקדו ביה עקרות דעלמא,
ואתפקדן ביה בני עלמא. קרא לשונמית
ואמר, (מלכים ב' ד) הנה חרדת אלינו את כל
החרדה הזאת. בגיני כף, אצטריכנא לעיינא
יומא דא בדיני דעלמא, דקודשא בריה הוא
דאין ביומא דא (דף מ"ד ע"ב) לעלמא, ובגין
דאתפרשנא בלחוד באתר דא, אצטריכנא
לאסתפל לא בגיזו דעלמא.

ומה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך
או אל שר הצבא. (מלכים ב' ד) וכי מלה
דא למה אצטריכא לגבי אתתא, דלא נפקת
ולא אזלת ולא עאלת בהיכלא דמלפא. אלא,
יומא דא הוה גרים, דכל בני עלמא יתבין (נ"א
בדינא) בדינא, ובההוא יומא אקרי קדשא בריה
הוא מלך. המלך המשפט. אמר לה, אי את
אצטריך לך לגבי מלפא עלאה, על עובדין
די בידך.

ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת. מאי קאמרת.
אלא בשעתא (נ"א בזמנא) דדינא תליא
בעלמא, לא יתפרש בר נש בלחודוי,
ולא יתרשים לעילא, ולא ישתמודעון
ביה בלחודוי, דהא בזמנא (אחרא) דדינא
תליא בעלמא, אינון דאשתמודעון ורשימין

וכך נקראת, כמו שכתוב ויטב
חזקיה פניו אל הקיר.

מטה ושלחן וכסא ומנורה, הם
אינם כמו תקון השמוש, שהרי
צריך בתחלה כסא, ואחר כך
שלחן, אחר כך מנורה, אחר כך
מטה. למה הקדימה מטה? משום
שהיא חביבה עליו יותר מהכל,
ומקדים אדם מה שחביב עליו.
ויהי היום ויבא שמה. ויהי היום,
איזהו יום זה? אלא כמו
שבארובה. ובא ראה, אותו יום,
יום טוב של ראש השנה הנה,
שבו נפקדו עקרות העולם
ונפקדים בו בני העולם, קרא
לשונמית ואמר, הנה חרדת אלינו
את כל החרדה הזאת. משום כף
הצטערתי לעין היום הנה בדיני
העולם, שהקדוש ברוך הוא דן
ביום הנה את העולם. ומשום
שנפרדתי לבד במקום זה,
הצטרכתי להסתפל ברגזו של
העולם.

ומה לעשות לך היש לדבר לך אל
המלך או אל שר הצבא, וכי דבר
זה לשם מה האשה צריכה, שהרי
אינה יוצאת ולא הולכת ולא
נכנסת להיכל המלך? אלא יום
זה היה גורם, שכל בני העולם
יושבים (עומדים) בדין, ובאותו יום
נקרא הקדוש ברוך הוא מלך.
המלך המשפט. אמר לה, אם את
צריכה בשבילך אצל המלך
העליון על המעשים שבנדיך?
והאמר בתוך עמי אנכי ישבת.

מה אמרה? אלא בשעה (בזמן)
שהדין תלוי בעולם, שלא יפרד
אדם לבדו, ולא יהיה רשום
למעלה ולא יפירו אותו לבדו,
שהרי בזמן (אחר) שהדין תלוי
בעולם, אותם שרשומים ונודעים
לבדם - אף על גב שהם צדיקים,
הם נתפסים בראשונה. ועל כף
לא צריך לאדם להפרד מן העם